

OUS DE RAJADA

Actualment hi ha 17 espècies de rajades a la Mediterrània. Algunes viuen a prop de la costa però d'altres viuen a centenars de metres de fondària i per tant les coneixem molt poc. D'acord amb la Unió Internacional per la Conservació de la Natura, al Mediterrani cinc d'aquestes espècies es troben amenaçades i sis a prop d'estar-ho. N'hi ha quatre de les quals no es disposa de prou dades per avaluar-ne les poblacions i només dues espècies no estan en perill.

L'objectiu d'aquest projecte de ciència ciutadana és que la gent faci un seguiment de les poblacions de rajades litorals a Catalunya a partir de la recollida, la identificació i una anàlisi senzilla de les càpsules d'ous de rajada que arriben a les platges. I és que s'ha comprovat que aquestes càpsules són un bon indicador de l'estat de les poblacions en aigües pròximes. Segons l'abundància amb la qual es troben, la varietat i l'estació, es poden treure moltes conclusions.

En general els ous de rajada apareixen després dels temporals a la vora del mar, però també es poden trobar darrere les dunes perquè són molt lleugers i se'ls emporta el vent. S'ha observat que a les platges del delta de l'Ebre se'n troben molt sovint, i per aquest motiu s'ha escollit aquesta zona com a punt de partida del projecte. A més, és una àrea molt visitada per turistes i naturalistes durant tot l'any, i amb la seva implicació es podrien aconseguir moltes dades.

FERCO

A diferència de la majoria d'animals, els dies fèrtils de les dones transcorren sense canvis fàcilment perceptibles. La identificació d'indicadors que permetin conèixer el moment del cicle menstrual és pobre. Així ho demostren estudis realitzats amb dones que demanen ajut a les clíniques de reproducció assistida i també el fet que la taxa d'embarassos no desitjats en la població adolescent ha anat augmentant en els darrers deu anys.

Actualment hi ha al mercat prop de dues-centes cinquanta aplicacions que prometen ajudar a fer el seguiment del cicle menstrual. Segons els impulsors del projecte FerCo, però, la majoria no utilitzen càlculs de predicció acurats, pressuposen el coneixement d'indicadors bàsics (com la identificació dels diferents estats del flux cervical), es troben majoritàriament en llengua anglesa i cap d'elles no ha generat una publicació científica a MEDLINE, la base de dades més important de la biomedicina.

FerCo pretén desenvolupar una aplicació gratuïta en català, castellà i anglès que permeti formar les dones sobre el registre d'indicadors del cicle menstrual basats en l'evidència científica. L'objectiu és que les dones puguin conèixer millor el propi cos, optimitzar els intents de fecundació en cas de voler quedar-se embarassades i minimitzar les conductes de risc per evitar embarassos no desitjats. L'aplicació també permetria generar informes que poguessin ser compartits amb els professionals sanitaris.

VEUS VALENCIANES

Catalunya ha estat tradicionalment una de les destinacions principals de l'emigració valenciana. Ho va ser a finals del segle XIX i principis del segle XX, ho va ser durant les onades migratòries dels anys 60 i 70 i ho ha estat en els moviments migratoris més recents. Veus Valencianes busca aprofundir en les característiques de la població resident a Catalunya nascuda al País Valencià així com les dels seus descendents. A partir de testimonis es busca recuperar i preservar la memòria històrica d'aquestes migracions i analitzar la transmissió de la identitat per copsar la percepció dels descendents de valencians respecte del lloc d'origen dels seus avantpassats.

Les fonts sociodemogràfiques tradicionals no permeten abordar aquestes qüestions. La ciència ciutadana, per con-

tra, és una eina molt útil per a la creació de coneixement en aquest camp de les ciències socials. En aquest sentit es planteja recopilar informació a partir de tres vies. En primer lloc, la realització de dues enquestes en línia. Una aniria dirigida a la població valenciana immigrada i serviria per obtenir informació sobre la seva vinculació actual amb el País Valencià. L'altra s'adreçaria a la població descendent d'immigrants valencians. En segon lloc, es realitzarien entrevistes a immigrants i descendents que se segmentarien en funció de l'any d'arribada a Catalunya. Finalment, es faria un conjunt més reduït d'entrevistes en profunditat als membres de nissagües encapçalades per un immigrant valencià a Catalunya. Serien analitzades amb el propòsit específic d'estudiar la transmissió de la identitat, els canvis de

percepció i les relacions que mantenen aquestes persones amb el País Valencià.

Veus Valencianes es configura com una primera aproximació a una futura recerca estesa a tota la regió de l'Arc Mediterrani, que comprendria el flux migratori entre Catalunya, el País Valencià, les illes Balears i el Rosselló i la Cerdanya.